

## ПРОТОКОЛ

засідання журі II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України  
у 2016-2017 навчальному році  
(заочний тур)

08 лютого 2017 р.

Секція: Українська мова

№	ПІБ учасника	НВЗ, клас	Аргументованість вибору теми дослідження, чіткість постановки проблеми, мети та завдань дослідження	Вміння чітко і ясно викладати свої думки, критично осмислювати використані джерела	Самостійність, оригінальність і доказовість суджень, наявність елементів наукової новизни	Повнота у розкритті теми, глибина аналізу літературних даних	Обґрунтованість поданих висновків, їх відповідність поставленим	Відповідність вимогам оформлення наукових робіт	Максимальна кількість балів (250)
1	Азаренко Катерина Олександрівна	Новодмитрівський НВК Костянтинівської районної ради, 10 клас	0	0	0	0	0	0	не відпо відає профі лю науко вої секції
2	Медведева Катерина Євгенівна	Степанівська загальноосвітня школа I-III ступенів Олександрівської районної ради, 10 клас	2,5	3,5	7,5	4,5	2,25	2	22,25
3	Марченко Євгенія	Селидівська загальноосвітня гімназія	1,75	2,5	5,25	3,5	1,25	1,25	15,5

	Олександрівна	Селидівської міської ради, 9 клас								
4	Гречка Євгенія Сергіївна	Загальноосвітня школа I-III ступенів № 2 Великоновосілівської районної ради, Великоновосілівський районний Центр дитячої та юнацької творчості, 10 клас	1,25	2,5	2,25	2,5	1,25	2	11,75	
5	Холод Дмитро Сергійович	Загальноосвітня школа I-III ступенів № 24 з поглибленм вмвченням окремих, предметів та курсів Бахмутської міської ради, 11 клас	1,25	1,5	2,25	0	0,75	0	5,75	
6	Іваненко Вікторія Юріївна	Слов'янський педагогічний ліцей Слов'янської міської ради, 11 клас	1,25	2,5	5,25	2,5	1,25	1,75	14,5	
7	Гончаров Владислав Олегович	Комунальний заклад «Маріупольський НВК «Ліцей - школа» № 48 Маріупольської міської ради», 11 клас	2	4,5	6,75	3,5	2	2,25	21	
8	Рухленко Єлизавета Сергіївна	ОЗШ «Юний дослідник», загальноосвітня школа I-III ступенів № 20 Торецької міської ради, 11 клас	2,5	4	7,5	4,5	2,5	2,5	23,5	
9	Єщенко Катерина Леонідівна	Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості, загальноосвітня школа I-III ступенів № 6 Краматорської міської ради, 11 клас	2,25	3,5	5,25	3,5	1,25	1,75	17,5	

Голова журі: кан.філ.наук., доцент кафедри української філології МДУ Мельничук І.В.

Члени журі:

кан. філ. наук, доцент кафедри української філології МДУ Нікольчекно М.В.

кан. філ. наук, доцент кафедри української філології МДУ Дворянкін В.О.

Секретар журі: Борецька О.О.

## **РЕЦЕНЗІЯ**

на наукову роботу учениці 10 класу  
Новодмитрівського НВК

**Азаренко Катерини Олександрівни**

*«Використання мовних технологій ЗМІ та їх вплив на свідомість суспільства в умовах модернізації України»*

Подана робота не є мовознавчою, а містить, радше, соціологічний комплекс проблем. Отже, може бути пропонована до розгляду на відділенні соціології.

**Кандидат філологічних наук,  
доцент кафедри української  
філології Маріупольського  
державного університету**

**І.В.Мельничук**

**РЕЦЕНЗІЯ**  
на наукову роботу учня 11 класу  
Маріупольського *навчально-виховного комплексу*  
*«Лицей-школа № 48»*  
**Гончарова Владислава Олеговича**  
*«Мова футболу у сучасному комунікативному просторі»*

Корпус спортивної термінології почав активно формуватися в період бурхливого розвитку спорту як соціального явища наприкінці XIX століття. Саме тоді в Європі засновувалися спортивні федерації, формувалися єдині правила змагань, зароджувалася теорія спортивного тренування. Разом із поширенням спорту з країн Західної Європи в Україну прийшла переважна більшість спортивних термінів. У першій половині XX століття українська галузева термінологія поповнювалася словами й словосполученнями з німецької, англійської, французької, польської, російської, угорської мов. Переважна частина корпусу сучасної спортивної термінології сформувалася за радянської доби, визначальним соціолінгвістичним фактором якої було домінування російської мови, внаслідок чого окремі термінотворення були скальковані з російських зразків. Удосконалення спортивних назв вимагає взаємодії інтернаціональних та національних компонентів, оскільки однією з принципових засад термінотворення є намагання дбати про національне вираження термінів і водночас не виривати українську спортивну термінологію з міжнародного контексту. Тому досить актуальною бачиться спроба Гончарова В.О. вдатися до дослідження спортивної термінології і, зокрема, термінологічного апарату такого популярного виду спорту, яким є футбол.

У своєму дослідженні учень чітко та логічно сформулював мету, актуальність, визначив завдання наукового пошуку. Роботу загалом можна характеризувати як чітку і логічну у своїй побудові, об'єктивну – у викладі наукового матеріалу. Учень подає достатню теоретичну базу дослідження, яка поєднується зі спостережливим аналізом мовних явищ. Структуру роботи становлять вступ, два розділи, висновки, список використаної літератури та додатки, які заслуговують схвальної оцінки як такі, що структурують і унаочнюють результати наукового пошуку.

Робота загалом відповідає поставленим вимогам і заслуговує на схвальну оцінку.

**Кандидат філологічних наук,  
доцент кафедри української  
філології Маріупольського  
державного університету**

**І.В.Мельничук**

## РЕЦЕНЗІЯ

на наукову роботу учениці 10 класу Великоновосілівської  
загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №2

**Гречки Євгенії Сергіївни**

***«Грамматична структура та синтаксична роль фразеологічних словосполучень у простому реченні»***

У своїй науковій роботі Гречка Є.С. вдається до дослідження «функціонування фразеологічних словосполучень як засобів вторинної номінації української мови у простому двоскладному реченні». Також «досліджено здатність різних структурних моделей та певних лексико-граматичних груп фразеологізмів вступати у семантичні відношення з іншими компонентами синтаксичної конструкції і всім компонентним складом виконувати роль відповідного члена речення». Безперечно, тема є цікавою, і не можна не вітати прагнення юної дослідниці звернутися до настільки складного мовознавчого питання.

Проте саме науково обґрунтована структура роботи, складний науковий стиль дослідження, відсутність посилань при наведенні прикладів, а також відсутність у списку літератури творів І. Нечуя-Левицького, Ю.Збанацького, П. Загребельного та інш., з яких ці приклади наводяться, наводять на думку про несамотійність виконаної роботи. Що, власне, і підтверджує дослівне співпадання її окремих частин з текстом дисертаційного дослідження Розгон В.В. «Синтаксичні функції фразеологічних одиниць у структурі речення».

Структуру роботи становлять вступ, два розділи з підрозділами, висновки, список використаної літератури, додатки, які б могли структурувати і унаочнити результати наукового пошуку – відсутні. Не всі позиції у списку літератури оформлені згідно з вимогами та в алфавітному порядку.

На наш погляд робота має компілятивний характер, самостійне дослідження відстунє.

**Кандидат філологічних наук,  
доцент кафедри української  
філології Маріупольського  
державного університету**

**І.В.Мельничук**

## Рецензія

на наукову роботу «**ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ПРІЗВИСЬК СЕЛА СТЕПАНІВКИ ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ**» учениці 10 класу Степанівської ЗОШ I-III ступенів

Медведевої Катерини Євгеніївни

Тема, обрана молодією дослідницею для наукової роботи, є актуальною, оскільки прізвиська як неофіційні особові назви є невід'ємною складовою антропонімікону української мови. Саме у прізвиськах виявляється життєвий досвід і спостережливість народу, здатність давати різноманітні характеристики представникам соціуму. У своєму дослідженні Катерина Медведєва розглядає особливості визначення поняття «прізвисько» в сучасному мовознавстві, з'ясовує місце прізвиська в ономастичному просторі української мови, робить цікаву й чи не першу спробу лексико-семантичної класифікації прізвиськ села Степанівки Олександрівського району Донецької області.

Робота Катерини Медведєвої чітко структурована, складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаної літератури й значного за обсягом (586 позицій) словника прізвиськ села Степанівки Олександрівського району Донецької області, укладеного авторкою. Список використаної літератури нараховує 30 позицій, проте у тексті роботи молода дослідниця вміщує покликання лише на 5 джерел (№2, 7, 24, 25, 27), що применшує вміння працювати з науковою літературою і потребує пояснення.

У вступі до наукової праці дослідниця розглядає історію вивчення української антропонімії загалом і прізвиськ як неофіційних найменувань людини зокрема. У першому розділі «Прізвисько в антропонімічній системі української мови» Катерина Медведєва досліджує термінологічний аспект і проблему визначення обсягу поняття «прізвисько». У другому розділі наукової праці авторка розглядає питання класифікації прізвиськ в українській мові, бере за основу класифікацію неофіційних антропонімів П. П. Чучки, розширивши її відіменними, відпрізвищевими, родичівськими та прізвиськами, мотивувальною ознакою яких є звичка чи уподобання. Саме в аналізованому розділі учениця здійснює оригінальну лексико-семантичну класифікацію прізвиськ жителів села Степанівки Олександрівського району Донецької області.

Попри позитивне враження від наукової розвідки Катерини Медведєвої слід зауважити, що применшує якість роботи оформлення, яке потребує більшої охайності: у тексті наявні деякі мовні огріхи (С. 4, 6, 16 – *Олександрівського району*, 26 – *О.В. Антонюк* тощо), а оформлення списку літератури має відбуватися за загальноприйнятими науковими стандартами (наприклад, у списку літератури до наукової роботи невірно оформлено джерело-дисертацію – *позиція 1*); приклади у науковій роботі слід позначати курсивом.

Підсумовуючи вищезазначене, слід побажати молодій дослідниці продовження подальших наукових пошуків і великої відповідальності на цій нелегкій дорозі. Робота може бути рекомендованою до захисту.

Рецензент:

кандидат філологічних наук, доцент,  
доцент кафедри української філології

Маріупольського державного університету

М. В. Нікольченко

## Рецензія

на учнівську наукову роботу

**«Мікротопоніми селищ Щербинівка і Петрівка міста Торезька Донецької області»**

Рухленко Єлизавети Сергіївни, учениці 11 класу загальноосвітньої школи I-III ступенів

№ 20 Торезької міської ради

У своїй науковій роботі Єлизавета Рухленко долучилась до розробки цікавої й важливої теми онімії в сучасному мовознавстві. Чимало знаних мовознавців займалися розробками теоретичних засад ономастики. Й останнім часом низка дослідників у своїх наукових розвідках розглядала важливі й різноманітні питання онімії (О. Белей, М. Цілина, Н. Лісняк, Н. Павликівська та ін.). Однак дотепер в українській ономастиці залишаються проблеми, які потребують подальшого й нагального розв'язання. Одним із таких питань є дослідження мікротопонімів українців, що вивчене лише побіжно. Прикметно, що мікротопонімія селищ Щербинівка і Петрівка міста Торезька Донецької області ще не була досліджена. Саме тому тема, обрана молодю дослідницею, є актуальною і своєчасною, а наукова новизна праці не викликає сумнівів.

Робота Єлизавети Рухленко чітко структурована, складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та значного за обсягом ілюстративного матеріалу (діаграми, статистичні таблиці, словник мікротопонімів). Список використаних у дослідженні джерел нараховує 21 позицію, однак у тексті роботи молода дослідниця вміщує покликання лише на 5 джерел (*№8, 12, 13, 16, 17*), що дещо применшує вміння працювати з науковою літературою і потребує пояснення.

У вступі авторка розглядає ступінь дослідження проблеми, з'ясовує актуальність роботи, чітко окреслює методологію і завдання наукової розвідки, з якими, на нашу думку, учениця впоралась. У першому розділі *«Семантика твірних основ мікротопонімів»* Єлизавета Рухленко розглядає тлумачення терміна мікротопонім і класифікує аналізовані мовні одиниці селищ Щербинівка і Петрівка за лексико-семантичними ознаками, виокремлюючи відапелятивні, відантропонімні і відтопонімні мікротопоніми. В межах кожної з цих груп авторка виділяє менші семантичні групи



мікротопонімів. У другому розділі роботи «*Структура мікротопонімів*» молода дослідниця класифікує виділені мікротопоніми за будовою та способом творення.

Дослідження Єлизавети Рухленко філологічно грамотне, оформлене відповідно до вимог, які висуваються до таких робіт. Рецензована робота може бути рекомендованою до захисту. Підсумовуючи вищезазначене, слід побажати молодій дослідниці продовження подальших наукових пошуків і значних успіхів на цій нелегкій дорозі.

Рецензент:

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри української філології

Маріупольського державного університету

М. В. Нікольченко

## Рецензія

на учнівську наукову роботу

### «Недоліки й помилки в мовленні учнів та шляхи їх подолання»

Холода Дмитра Сергійовича, учня 11 класу Бахмутської загальноосвітньої школи I – III ступенів №24 з поглибленим вивченням окремих предметів та курсів Бахмутської міської ради Донецької області

Робота Дмитра Холода присвячена актуальній проблемі помилок і недоліків у мовленні школярів. У даному випадку здійснена спроба аналізу мовлення учнів Бахмутської загальноосвітньої школи I – III ступенів №24 з поглибленим вивченням окремих предметів та курсів Бахмутської міської ради Донецької області. Така робота мала би стати досить цікавим і корисним дослідженням, якби автор дотримувався засадничих принципів ведення наукових пошуків.

Рецензована робота заявлена як самостійне учнівське наукове дослідження, проте з цим можна посперечатися, оскільки в Інтернет-спільноті нами віднайдена значна кількість реферативних та курсових робіт, статей, які майже повністю збігаються зі змістом дослідження Дмитра Холода. Перевірка учнівського наукового «творіння» за програмою «Антиплагіат» виявила лише 18% унікальності та самостійності розвідки. Так, у роботі молодого науковця практично дослівно цитується стаття К. Я. Климової «Типові помилки у мовленні майбутніх учителів-нефілологів», але посилання на цю розвідку немає і до списку використаної літератури вона не внесена. Тому виникає справедливе запитання про неправомірне запозичення фактичного матеріалу з чужих наукових розробок.

Робота Дмитра Холода складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаної літератури й додатків. Слід зазначити, що применшує вартість наукової розвідки абсолютна відсутність покликань на наукові дослідження, чим суттєво порушується головний принцип науковця – спиратися на думки попередників. Окрім того, автор ігнорує вимоги до оформлення учнівської наукової роботи: шрифт, кегль, інтервали між рядками й абзацами, вирівнювання тексту й оформлення літератури має відбуватися за загальноприйнятими науковими стандартами (наприклад, список використаної літератури, який складається усього з 14 позицій, оформлений без дотримання вимог до оформлення бібліографії в науковому дослідженні).

Дослідження Дмитра Холода може бути допущене до захисту за умов виправлення окреслених недоліків. Підсумовуючи вищезазначене, слід побажати молодому дослідникові великої відповідальності на нелегкій дорозі наукових пошуків.

Рецензент:

кандидат філологічних наук, доцент,  
доцент кафедри української філології  
Маріупольського державного університету

М.В. Нікольченко

## РЕЦЕНЗІЯ

на науково-дослідницьку роботу  
учениці 11 класу загальноосвітньої школи I-III ступенів № 6 м. Краматорська

*Єщенко Катерини Леонідівни*

«Порівняння як важливий чинник пізнання довкілля (на матеріалі роману-диалогії  
Є. Гуцала «Позичений чоловік. Приватне життя феномена»)»

Загальновідомо, що явище компаративності в художньому дискурсі – це вагома складова творчого мислення митця. Тому й не випадково, що воно дедалі частіше перебуває в полі зору мовознавців, які підходять до нього з різною методикою, з різних позицій. Свідченням цього є й студія юної дослідниці К. Л. Єщенко, яка присвятила увагу висвітленню особливостей порівнянь у відомому творі Євгена Гуцала. У цілому рецензована розвідка справляє позитивне враження. Ученицею систематизовано й проаналізовано різноманітні компаративні одиниці, характерні для ідіостилю письменника.

Наукова праця складається зі вступу, двох розділів, висновків до розділів, загальних висновків та бібліографії. Підготовлено тези.

Уважаємо за необхідне відзначити, що в розвідці К. Л. Єщенко є такі моменти, з приводу яких можна висловлюватися критично.

1. У «Вступі», згадуючи дослідників порушеної проблеми, авторка не подає посилань на джерела, які повинні бути в списку використаної літератури.

2. На жаль, науковий текст не містить покликань на всі 24 праці, зазначені у відповідному списку джерел (с. 27–29). Спостерігаємо покликання лише на 13 праць. Таку специфіку розвідки доцільно обґрунтувати.

3. У роботі засвідчено друкарські огріхи: «...в контексті світоспийняття» замість «...в контексті світосприйняття» (с. 2, б); «...функціонують в романі Євгена Гуцала...» замість «...функціонують у романі Євгена Гуцала...» (с. 15); «...акцентуючи на ї вік...» замість «...акцентуючи на її вік...» (с. 18); «...у розумінні загальнолюдських маральних цінностей» замість «...у розумінні загальнолюдських моральних цінностей» (с. 20, перший абзац підрозділу 2.2); «такі компаративних одиниці...» замість «такі компаративні одиниці...» (с. 21) та ін. Засвідчено порушення технічних правил переносу (не можна переносити прізвища, залишаючи в кінці попереднього рядка ініціали (див., наприклад, с. 3, 7)).

Наявні помилки й у списку використаної літератури. Зауважимо, що на с. 2 (див. «ЗМІСТ») замість «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» написано «ЛІТЕРАТУРА» (див. с. 2 і с. 27). Між с. 26 і с. 27 наявна сторінка («ТЕКСТОВІ ДЖЕРЕЛА»), яку дослідниця залишила без номера.

4. Загальні висновки (с. 25–26) являють собою здебільшого повторення окремих речень або абзаців, які спостерігаємо в інших структурних частинах роботи (див., наприклад, с. 25 і с. 12, с. 25 і с. 13, с. 26 і с. 17, с. 26 і с. 20, с. 26 і с. 24).

Сподіваємося, що в подальшій науковій діяльності авторка прислухається до зауважень і врахує всі вимоги до написання, оформлення та представлення учнівських науково-дослідницьких робіт.

Зважаючи на те, що юна авторка зробила спробу самостійно висвітлити лінгвістичне питання, роботу можна допустити до участі в конкурсі.

Кандидат філологічних наук, доцент,  
доцент кафедри української філології  
Маріупольського державного  
університету

В. О. Дворянкін

## РЕЦЕНЗІЯ

на науково-дослідницьку роботу  
учениці 11 класу природничо-математичного напрямку навчання  
Слов'янського педагогічного ліцею Слов'янської міської ради Донецької області  
**Іваненко Вікторії Юрївни**  
«Антропоніми педагогічного ліцею м. Слов'янська»

В останні десятиріччя у вітчизняній лінгвістиці активізувались ономастичні студії. Особливо вагомими є спроби науковців ґрунтовно осмислити різні сегменти українського онімного континууму. Отже, вибір теми розвідки В. Ю. Іваненко заслуговує схвалення.

Аналізована робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списків використаної літератури та джерел. Підготовлено тези. Подано список умовних скорочень. Спеціально для лінгвістичної студії ученицею опрацьовано списки ліцеїстів, які здобувають освіту в поточному навчальному році. Систематизовано й проаналізовано ілюстративний матеріал. Це, безсумнівно, свідчить про позитивну рису юної дослідниці.

Уважаємо за необхідне підкреслити, що в рецензованій праці В. Ю. Іваненко є низка недоліків:

1. У «Вступі» спостерігаємо дрібні похибки («мета дослідження – дослідити антропонімикон конкретного локального об'єкту» (с. 5)). Сформульовано два завдання (четверте та п'яте), перших трьох немає (с. 5). У тезах зазначено три завдання (с. 2).

2. Текст роботи супроводжується списком використаної літератури (60 позицій) і списком використаних джерел (38 позицій). На жаль, у розвідці немає жодного покликання на список використаних джерел. Спостерігаємо посилання лише на 14 праць із 60-ти (див. список використаної літератури). Таку специфіку дослідження слід ретельно пояснити.

3. На с. 9 авторка згадує дисертацію Р. М. Падалки, але цю важливу працю не подає у списку використаної літератури. Зауважимо, що у «Вступі» (с. 5–6) є чимало речень, які наявні в авторефераті кандидатської дисертації Р. М. Падалки (див.: Падалка Р. М. Динаміка прізвищ Слов'янського р-ну Донецької області (кінець ХІХ – початок ХХІ ст.) [Електронний ресурс] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Р. М. Падалка. – Дніпропетровськ, 2009.). Читаючи «Висновки» (с. 19–20), спостерігаємо подібну особливість.

4. У розвідці трапляються друкарські недоліки: пропущено складову частину назви підрозділу 2.1 (див. с. 3 і с. 12); замінено одну літеру іншою («селище» замість «селишце» – с. 4; «60 позиці» замість «60 позицій» – с. 6) тощо. Наявні помилки й у списках використаної літератури та джерел.

Наголосимо, що для подальшої ефективної наукової діяльності авторка повинна взяти до відома зауваження й докладно ознайомитися з вимогами до написання, оформлення та представлення учнівських науково-дослідницьких робіт.

Ураховуючи те, що юна дослідниця намагалася самостійно розв'язати ономастичну проблему, роботу можна допустити до участі в конкурсі.

Кандидат філологічних наук, доцент,  
доцент кафедри української філології  
Маріупольського державного  
університету

В. О. Дворянкін

## РЕЦЕНЗІЯ

на науково-дослідницьку роботу  
учениці 9 класу Селидівської загальноосвітньої гімназії  
**Марченко Євгенії Олександрівни**  
«Семантико-словотвірна характеристика прізвищ  
учнів 9-А класу Селидівської загальноосвітньої гімназії»

На сучасному етапі значно посилюється інтерес до вітчизняної регіональної антропонімії. Свідченням цього є й представлена робота юної дослідниці Є. О. Марченко. Наголосимо, що вибір теми лінгвістичної студії заслуговує на схвалення.

Наукова праця складається зі вступу, двох розділів, загальних висновків (окремі висновки до розділів відсутні), бібліографії, а також низки додатків, які пов'язані з розділами студії, відзначаються самостійністю та створюють позитивне враження.

Підготовлено тези, обсяг яких перевищує норму (тези повинні бути обсягом до однієї сторінки).

Перед «Вступом» розміщено короткий словник термінів, використаних у тексті роботи.

Підкреслимо, що у «Вступі» немає жодного посилання на наукову літературу.

Некоректно в тексті роботи покликатися на ті праці, які не є джерелом відповідної інформації. Наприклад, на с. 10 йдеться про відомості, засвідчені, як стверджує учениця, в енциклопедії «Українська мова» та «Словнику української мови», але покликання помилково сигналізують про використання досліджень таких учених, як Г. Д. Панчук і Р. І. Остап. Неправильні покликання також спостерігаємо на різних сторінках розвідки (див. с. 11, 12, 15, 16 та ін.).

Зауважимо, що в дослідженні Є. О. Марченко є друкарські й стилістичні огріхи. Так, не можна замість тире вживати дефіс і навпаки (с. 3, 4, 5, 6, 9, 15 та ін.). Зафіксовано порушення технічних правил переносу (не можна переносити прізвища, залишаючи в кінці попереднього рядка ініціали (див., наприклад, с. 6, 16, 19)). Спостерігаємо випадки неправильного написання слів або ненормативного слововживання («по\_батькові» замість «по\_батькові» (с. 5); «не дивлячись на багатогранність цього наукового класу...» замість «незважаючи на багатогранність цього наукового класу...» (с. 6) та ін.). Помічаємо в роботі різні форми апострофа й лапок. Наявні помилки й у списку використаної літератури.

Досліджуваний ілюстративний матеріал необхідно виділяти курсивом в усіх структурних частинах роботи.

Сподіваємося, що для подальшої плідної наукової діяльності авторка прислухається до зауважень і ґрунтовно ознайомиться з усіма вимогами до написання, оформлення та представлення учнівських науково-дослідницьких робіт.

Ураховуючи те, що юна авторка-початківець намагалася самостійно розв'язати лінгвістичну проблему, роботу можна допустити до участі в конкурсі.

Кандидат філологічних наук, доцент,  
доцент кафедри української філології  
Маріупольського державного  
університету

В. О. Дворянкін